

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **M.**, bytom T.T., právne zastúpenej JUDr. J., advokátom, AK M., M., proti žalovanej: **Správa katastra Brezno**, Brezenská č. 4, Brezno, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. C-8/2010-T. zo dňa 16.6.2010, o odvolaní žalobkyne a žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/85/2010-92 zo dňa 28.1.2011, v časti o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/85/2010-92 zo dňa 28.1.2011 v časti o trovách **m e n í** tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobkyňu trovy konania vo výške 368,97 €, k rukám jej právneho zástupcu JUDr. J., do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyňu trovy odvolacieho konania vo výške 81,51 € k rukám jej právneho zástupcu JUDr. J., do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zrušil z dôvodu podľa § 250j ods. 3 OSP rozhodnutie žalovanej č. C-8/2010-Telgárt zo dňa 16.6.2010 o potvrdení nadobudnutia vlastníctva časti nehnuteľností v k. ú. T. vydržaním v prospech žalobkyne a v časti o zamietnutí návrhu na potvrdenie nadobudnutia vlastníctva ku v rozhodnutí špecifikovaným nehnuteľnostiam a zároveň vrátil vec žalovanej na ďalšie konanie. O trovách

konania rozhodol tak, že žalovanú zaviazal k náhrade trov konania žalobkyne vo výške 216,28 €.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobou napadnuté rozhodnutie zrušil z dôvodu, že žalovaná napriek výzve nepredložila súdu kompletný administratívny spis súvisiaci s vecou, čo zakladá nepreskúmateľnosť jej rozhodnutia a zároveň v zmysle § 250j ods. 3 OSP aj dôvod na jeho zrušenie. Žalobkyni priznal náhradu trov konania, avšak len vo výške 50% z ňou uplatnenej sumy dôvodiac, že žalobkyňa bola síce úspešná, no nie z dôvodov, že by jeho žaloba bola oprávnená, resp. súd dôvodnosť žaloby neskúmal. Preto súd túto skutočnosť považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa pri určovaní výšky náhrady trov konania v zmysle § 250k ods. 1 OSP.

Proti výroku rozsudku o trovách podali odvolanie žalobkyňa aj žalovaná. Žalobkyňa nesúhlasila s priznaním len polovice uplatnených trov konania, pretože sama nemôže ovplyvniť konanie žalovanej a nemôže tak dosiahnuť, aby reagovala na výzvy súdu o predloženie žiadaného spisu. Súd nemôže považovať nečinnosť žalovanej za dôvod hodný osobitného zreteľa a z tohto dôvodu krátiť trovy právneho zastúpenia na strane žalobkyne, ktorá sa len domáha ochrany svojich práv, keď meritórne rozhodnutie vo veci bolo zmarené len nečinnosťou správneho orgánu. Preto žiadala odvolací súd zmeniť výrok rozsudku krajského súdu o trovách konania tak, že jej budú priznané trovy v plnej výške 366,57 € a zároveň si uplatnila aj náhradu trovy odvolacieho konania vo výške 81,51 €.

Žalovaná v odvolaní namietla uloženie povinnosti nahradiť trovy konania žalobkyni dôvodiac, že krajský súd rozhodol procesne pre nečinnosť správneho orgánu – nezaslanie administratívneho spisu, ku ktorému došlo zlyhaním ľudského faktora. Krajský súd podľa žalovanej nepotupoval správne, keď z rozhodnutia nebola zrejماً oprávnenosť podania žaloby a napriek tomu ju zaviazal k úhrade, hoci len čiastočnej, trov konania. Poukázala tiež na to, že krajský súd procesne pochybil, keď jej žalobu nezaslal a neumožnil jej tým brániť sa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2

OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu v časti o trovách je treba zmeniť.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či je správny záver krajského súdu, že ak žalobca mal síce vo veci úspech, ale napadnuté rozhodnutie bolo zrušené z iných dôvodov, než ktoré uviedol v žalobe, je to dôvod hodný osobitného zreteľa na priznanie náhrady trov konania alebo celkom alebo sčasti v zmysle § 250k ods. 1 OSP.

Podľa § 250k ods. 1 OSP, ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 212/09-26 z 10.11.2009: „**Ustanovenie § 250k Občianskeho súdneho poriadku umožňuje súdu, aby v rámci svojho uváženia v medziach tohto zákonného ustanovenia priznal tomu účastníkovi, ktorému inak patrí náhrada trov konania, túto náhradu len sčasti. Zákon ako dôvod na použitie uvedeného ustanovenia uvádza okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré zákon neuvádza ani exemplifikatívne, čo však neznamená, že tým vytvára priestor na voľnú úvahu súdu. Hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie alebo priznanie len sčasti úspešnému účastníkovi pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania“.**

Z citovaného nálezu tiež vyplýva právny názor, že nepriznaním účelne vynaložených trov konania dochádza v podstate k popretiu úspechu sťažovateľa v predmetnom súdnom konaní.

Z iného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (č. k. II. ÚS 351/09-33 z 15.12.2009) zasa vyplýva, že **za dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle citovaného ustanovenia OSP nemožno považovať takú skutočnosť, ktorá vo svojej podstate**

znamená porušenie zákona, resp. predstavuje nezákonný postup. Takýto výklad by bol arbitrárny, lebo zásadne popiera účel a význam tohto ustanovenia.

V prejednávanej veci krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutia správneho orgánu podľa § 250j ods. 3 OSP, teda z dôvodu takej vady, na ktorú musí súd prihliadnuť z úradnej povinnosti a nie je pritom viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Je teda nesporné, že zo strany správneho orgánu došlo pri vydaní napadnutých rozhodnutí k porušeniu zákona, preto za tejto situácie nebola podľa názoru odvolacieho súdu preukázaná existencia dôvodu hodného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania úspešnej žalobkyni, alebo na ich priznanie len sčasti.

Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné rozsudok krajského súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania zmeniť podľa § 220 OSP a úspešnej žalobkyni priznať náhradu účelne vynaložených trov prvostupňového konania podľa § 246c ods. 1 a § 250k ods. 1 v plnej výške, tak ako si ich uplatnila.

Odvolací súd preto priznal žalobkyni náhradu účelne vynaložených trov konania pred krajským súdom v o výške 368,97 €, ktoré pozostávajú zo:

- zaplateného súdneho poplatku vo výške 66 €
- z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie veci a podanie žaloby) po 120,23 €, určené podľa § 11 ods. 4 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len „vyhl.“
- z prislúchajúceho režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 vyhl., 2x po 7,21 €
- zo zvýšenia odmeny (240,46 €) o 19% DPH podľa § 18 ods. 3 vyhl., teda o 48,09 €.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnej žalobkyni priznal ich náhradu vo výške 81,51 € tak, ako si ich jej advokát vyčíslil, z titulu náhrady trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (podanie odvolania) v sume 61,75 €, prislúchajúci režijný paušál 7,41 € a zvýšenie odmeny o 20% DPH.

Odvolací súd však poukazuje na to, že advokát si vyčíslil trovy odvolacieho konania v sume 81,51 €, keď za jeden úkon právnej služby žiadal 61,75 €, hoci nie je zrejmé, z čoho vyvodil túto sumu, keďže 1/6 výpočtového základu (741 €), na ktorú by mal inak v zmysle § 11 ods. 4 vyhl. nárok, predstavuje suma 123,50 € (1/13 výpočtového základu je 57 €). Odvolací súd tiež dáva do pozornosti ustanovenie § 18 ods. 3 vyhl., v zmysle ktorého advokátovi - platiteľovi dane z pridanej hodnoty sa zvyšuje odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu, teda právny zástupca žalobkyne si mohol vyčísliť zvýšenie aj za prislúchajúci režijný paušál pri trovách prvostupňového aj odvolacieho konania, no keďže tak neurobil a nežiadal ani o priznanie odmeny za úkon v odvolacom konaní vo výške 1/6 výpočtového základu, súd mu nemohol priznať viac, ako sám žiadal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. októbra 2011

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová